

Stilling lige over for dette Punkt, at her i Landet kan man, som vi jo skulle, leve fristeligt og nære sig af Brag, det vil sige, at en Forfatter, i samme Øjeblik som hans Værk føres over Grænsen, er udsat for, at dette Værk tilfalder alle, han har ikke mere nogen singular eller personlig Ejendomsret derover. Det er akkurat det samme, som hvis det ærede Medlem var saaledes stillet, naar han f. Eks. foretog en Rejse til Tyskland, at man i samme Øjeblik, han var over Grænsen, tog hans Ruffert og plyndrede ham lige til Stjorten, det ærede Medlem kunde ikke strige, den særlige Ejendomsret, vi have her i Landet for vore Medborgere, blev ikke respekteret i Tyskland. Paa samme Maade er det, man ønsker, at det skal være Tilfældet lige over for fremmede Forfattere her og vice versa lige over for danske Forfattere i Udlandet. Fra den Side, som jeg er enig med, er der anført forskellige Argumenter imod denne Opfattelse, og disse Argumenter vil jeg ikke komme særdeles langt ind paa, da de have fundet meget veltalende Forsvarene i den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) og ligeledes i den ærede Minister. Jeg skal ikke spilde nogle Ord paa det, men gaa til Sagens Kerne, og jeg skal meget snart være der. Jeg hørte, at den ærede Ordfører for Mindretallet f. Eks. gjorde gældende, at Regeringen ikke vilde være med til de moderne Rettsbegreber, og han mente, at det var ikke ad den Vej eller paa den Maade, at Danmark skulde vise fremmede Nationer Vej. Han gjorde opmærksom paa, at vi leve under provisoriske Tilstande og give et saa slet Eksempel paa Rettsforhold overhovedet, at vi ikke paa nogen Maade havde Forpligtelse til paa andre Punkter at være rejsindige. Det synes jeg er urimeligt, naar det kommer fra et Medlem, der mener at tilhøre Oppositionen. Hvis det var Regeringens eller Højrepartiets Repræsentanter, der sagde: vi leve overhovedet uden for Retstilstande, lad os opretholde det paa saa mange Punkter som muligt, for at der ikke skal være noget afstikkende mellem Regeringspartiets Stilling paa dette Punkt og paa andre Punkter, saa kunde jeg forstaa det, men for det ærede Medlem, som holder paa Kalundborg som en Venstrefreds, er det en urimelig Opfattelse. Han skulde sige: Siden vi have en Regering, der har brudt Rettsforholdet her i Landet, maa det være os af Oppositionen særdeles magtpaaliggende paa andre Punkter at opretholde det og ikke give et saa slet Eksempel for Udlandet, at det maa tro, at Regeringen har fordærvet os. Jeg er imid-

lertid bange for, at Regeringen paa dette Punkt har fordærvet det ærede Medlem fra Kalundborg, saa at hans Rettsbegreber lige som det ærede Medlems fra Køge ere komne i nogen Uorden. — Disse Spørgsmaal om den moderne Ret og hvad dertil hører har den ærede Minister besvaret, og jeg skal ikke trætte Tinget med at komme ind derpaa. Derimod er der anført andre Argumenter, som bero paa, at Forfattere have Bestyttelse nok her i Landet, og at man ikke skal give dem mere Bestyttelse. Jeg gaar ud fra, at det i og for sig er et ganske galt Ord. Her er ikke Tale om Bestyttelse for Forfattere, her er kun Tale om at anerkende deres Ejendomsret, og der er ikke gjort noget Argument gældende her i Salen, hvorfor ikke denne aandelige Ejendomsret er en Ejendomsret af den Natur, at den overhovedet kan respekteres; hvad man ellers vil sige om dens Lighed eller U-lighed med anden Ejendomsret, er ligegyldigt. Det skulde altsaa være det Hovedargument, der skulde anføres, at der overhovedet ikke kunde være nogen Ejendomsret paa dette Punkt, som kunde respekteres af andre. Men det har jeg ikke hørt gjort gældende, end ikke af det ærede Medlem fra Køge. Nu anføres det, at Forfatterne ere beskyttede nok, og jeg hørte, at der blev gjort forskellige Inddelinger af Forfattere, som virkelig interesserede mig. Det ærede Medlem fra Kalundborg inddelte dem i 3 Dele: videnskabelige, æstetiske og de Forfattere, som ikke læstes. Denne tredje Klasse er mig ikke absolut klar, hvilken Underklasse den kan være lige over for de to andre Grupper. Jeg tror, at der er æstetiske Forfattere, som ikke læses, og jeg tror ogsaa, der er maasse endnu flere videnskabelige Forfatter, men hvad det er for en tredje Klasse, som er hverken æstetiske eller videnskabelige Skribenter, som ikke læses, det indser jeg ikke. Han var der inde paa, at de videnskabelige Forfattere havde Embeder, saa de vare tilstrækkeligt beskyttede derved. Saaledes forstod jeg den ærede Ordfører, jeg tror ikke, det er galt refereret. Det gælder jo dog ikke alle videnskabelige Forfattere her i Landet (A. Sørensen: De fleste). Nej, den ærede Ordfører tager i den Henseende ganske fejl. Men hvad de æstetiske Forfattere angaar, saa vare disse paa Finansloven, men det gælder dog ingenlunde alle æstetiske Forfattere. Jeg maa tro, at den ærede Ordfører har en mangelfuld Læsning. Jeg kan forsikre ham, at hvis han blot nogenlunde vil gennemgaa, hvad der udkommer af Bøger, vil han se, at det er de færreste Forfattere, der er der. Det er vel med et rundt Tal en 10—12 Forfattere,